

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/825

ze dne 30. května 2018,

kterým se mění nařízení (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Společná pravidla ochrany před dumpingovým dovozem a dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Unie, jsou obsažena v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ a (EU) 2016/1037 ⁽³⁾ (společně dále jen „nařízení“). Nařízení byla původně přijata v roce 1968 a naposledy významně pozměněna v roce 1996 po uzavření Uruguayského kola konaného v rámci Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT). Vzhledem k tomu, že od roku 1996 byla provedena řada změn nařízení, rozhodli normotvůrci o jejich kodifikaci v zájmu srozumitelnosti a přehlednosti.
- (2) Ačkoliv byla nařízení pozměněna a kodifikována, nebyl proveden důkladný přezkum jejich fungování. Komise zahájila přezkum nařízení mimo jiné s cílem lépe do nich promítnout potřeby podniků na začátku dvacátého prvního století.
- (3) V návaznosti na tento přezkum by měla být některá ustanovení nařízení pozměněna s cílem zlepšit transparentnost a předvídatelnost, umožnit účinná opatření pro boj proti odvetným opatřením ze strany třetích zemí, zlepšit účinnost a vymáhání a optimalizovat přezkumné postupy. Kromě toho by měly být do nařízení začleněny některé postupy, jež byly v posledních letech používány v rámci antidumpingových šetření a šetření o uložení vyrovnávacího cla.
- (4) V zájmu větší transparentnosti a předvídatelnosti antidumpingových šetření a šetření o uložení vyrovnávacího cla by měly být strany, kterých se bude uložení prozatímních antidumpingových a vyrovnávacích opatření týkat, zejména dovozci, informovány o nadcházejícím uložení těchto opatření. V případě šetření, kdy není vhodné uložit prozatímní opatření, je dále žádoucí, aby strany byly v dostatečném předstihu informovány o neuložení opatření. Aby se omezilo riziko podstatného nárůstu dovozu v období předběžného poskytování informací, Komise by měla celně evidovat dovoz, pokud je to možné. U celní evidence dovozů v období předběžného poskytování informací

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (Úř. věst. C 443, 22.12.2017, s. 934) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 16. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 29. května 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

je třeba vzít do úvahy, že tato otázka vyžaduje výhledovou analýzu souvisejících rizik a pravděpodobnosti, že by tyto okolnosti oslabilly nápravné účinky opatření. Kromě toho by Komise měla shromažďovat doplňující statistické informace na úrovni integrovaného sazebníku Evropské unie (TARIC), aby byly zajištěny dostatečné podklady pro analýzu dovozu. Pokud není celní evidence možná a v období předběžného poskytování informací dovoz dále podstatně narůstá, měla by Komise tuto dodatečnou újmu zohlednit v rozpětí újmy.

- (5) Před uložením prozatímních opatření by měl být vývozcům nebo výrobcům poskytnut krátký čas ke kontrole výpočtu jejich individuálního dumpingového rozpětí nebo výše napadnutelných subvencí a rozpětí dostatečného k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Chyby ve výpočtech by pak mohly být opraveny před uložením opatření.
- (6) V zájmu zajištění toho, aby opatření pro boj proti odvetným opatřením byla účinná, by výrobci v Unii měli mít možnost spoléhat na tato nařízení, aniž by se obávali odvetných opatření ze strany třetích zemí. Stávající ustanovení umožňují za zvláštních okolností zahájit šetření bez podnětu, pokud existují dostatečné důkazy o dumpingu nebo napadnutelných subvencích a újme a příčinné souvislosti. Mezi takové zvláštní okolnosti by měla patřit hrozba odvetných opatření ze strany třetích zemí.
- (7) Pokud je šetření zahájeno bez podnětu, Komise by měla výrobce v Unii požádat, aby jí poskytli informace potřebné pro šetření s cílem zajistit dostatek informací pro provádění šetření v případě hrozeb odvetných opatření ze strany třetích zemí.
- (8) Třetí země stále více zasahují do obchodu se surovinami s cílem udržet suroviny v těchto zemích ve prospěch domácích uživatelů v navazujících člancích výrobního řetězce, například ukládáním vývozních daní nebo uplatňováním režimů dvojích cen. Takové zásahy ještě více narušují obchod. Ceny surovin proto neodráží působení běžných tržních sil nabídky a poptávky po dané surovině. V důsledku toho jsou výrobci v Unii nejen poškozováni dumpingem, ale trpí dalším narušením obchodu ve srovnání s výrobci v navazujících člancích výrobního řetězce ze třetích zemí, kteří se takových praktik účastní. Aby byla zajištěna přiměřená ochrana obchodu, měla by se taková narušení zohlednit při stanovování úrovně ukládaných cel.
- (9) Komise by měla ověřit existenci zkreslení na trhu surovin na základě obdrženého podnětu a databáze Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) nazvané „Seznam omezení vývozu průmyslových surovin“ (Inventory on export restrictions on industrial raw materials) nebo jakékoli jiné databáze OECD, která nahrazuje uvedenou databázi a identifikuje zkreslení na trhu surovin.
- (10) V rámci Unie jsou napadnutelné subvence v zásadě zakázány podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Napadnutelné subvence poskytované třetími zeměmi mají proto zvlášť rušivý účinek na obchod. V průběhu doby se postupně snížila Komisí schválená výše státní podpory. Při určování úrovně vyrovnávacích opatření již není zpravidla možné uplatňovat pravidlo nižšího cla.
- (11) Pokud není platnost opatření po skončení šetření v rámci přezkumu opatření před pozbytím platnosti prodloužena vzhledem k tomu, že nebylo zjištěno, že by v období šetření panovaly podmínky, které by vyžadovaly pokračování těchto opatření, měla by být cla vybraná v průběhu šetření za zboží, které bylo celně odbaveno, vrácena dovozcům.
- (12) Pokud to bude vhodné, Komise by měla zahájit prozatímní přezkumy v případech, kdy se výrobní odvětví Unie potýká se zvýšenými náklady vyplývajícími z vyšších sociálních a environmentálních standardů. Komise by měla také zahájit prozatímní přezkumy v případech, kdy se v zemích vývozu změní okolnosti týkající se sociálních a environmentálních standardů. Pokud například země, která je předmětem opatření, odstoupí od mnohostranných environmentálních dohod a protokolů k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, nebo od úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) uvedených v příloze Ia k těmto nařízením, šetření v rámci prozatímního přezkumu by mohlo vyústit v odvolání platných přijatých závazků. Rozsah přezkumu by závisel na konkrétní povaze změny. Takové prozatímní přezkumy by mohly být zahájeny rovněž *ex officio*.
- (13) Komise může přijmout výkladová oznámení, v nichž případným zúčastněným stranám poskytne obecné pokyny ohledně uplatňování těchto nařízení. V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie nejsou taková oznámení právně závazná a nemění závazná pravidla unijního práva. Na základě obecných zásad rovného

zacházení a legitimních očekávání Komise taková oznámení používá, ale nemůže se jejich přijetím vzdát pravomoci, kterou má v oblasti společné obchodní politiky. Před přijetím těchto oznámení by Komise měla vést konzultace v souladu s čl. 11 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). Evropský parlament a Rada mohou rovněž vyjádřit své názory.

- (14) Výrobní odvětví Unie by již nemělo být vymezováno odkazem na prahové hodnoty pro zahájení šetření stanovené v nařízeních.
- (15) Komise by měla zajistit, aby všechny zúčastněné strany měly co nejlepší přístup k informacím, tím, že zavede informační systém, v jehož rámci je zúčastněným stranám zasláno upozornění, když je vyšetřovací spis doplněn o nové informace nedůvěrné povahy, a tím, že tyto informace zpřístupní těmto stranám prostřednictvím internetové platformy.
- (16) Pokud bylo v původním šetření zjištěno, že dumpingové rozpětí nebo výše napadnutelných subvencí bylo nižší než prahové hodnoty *de minimis*, šetření v souvislosti s dotčenými vývozci by mělo být okamžitě zastaveno a na tyto vývozce se nebude vztahovat následné přezkumné šetření.
- (17) Komise by měla přijmout nabídku závazku pouze tehdy, pokud na základě výhledové analýzy shledá, že takový závazek účinně odstraňuje poškozující účinek dumpingu.
- (18) Existují-li podmínky pro zahájení šetření proti obcházení, měl by dovoz ve všech případech podléhat celní evidenci.
- (19) Ze zkušeností v rámci šetření proti obcházení vyplývá, že se někdy zjistí, že ačkoliv se sami výrobci dotčeného výrobku nepodílejí na praktikách obcházení, jsou ve spojení s výrobcem, na kterého se vztahují původní opatření. V takových případech by výrobcům nemělo být odepřeno osvobození pouze z toho důvodu, že jsou ve spojení s výrobcem, na něhož se vztahují původní opatření. Proto by měla být zrušena podmínka, aby výrobci dotčeného výrobku nebyli ve spojení s výrobcem, na kterého se vztahují původní opatření, pokud mají být osvobozeni od celní evidence nebo od zvýšených cel. Kromě toho, pokud k praktikám obcházení dochází v Unii, by skutečnost, že dovozci jsou ve spojení s výrobcem, na které se vztahují opatření, neměla být rozhodující při určování toho, zda může být dovozci uděleno osvobození.
- (20) V případě, že je počet výrobců v Unii natolik vysoký, že je nutno přistoupit k výběru vzorku, měl by být vzorek výrobců vybrán z řad všech výrobců v Unii, a nikoli pouze z řad těch výrobců, kteří podali podnět.
- (21) V případech zkresení na trhu surovin stanovených v čl. 7 odst. 2a nařízení (EU) 2016/1036 ve znění tohoto nařízení by Komise měla provést test zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b uvedeného nařízení. Pokud se při stanovení výše cel podle článku 7 uvedeného nařízení Komise rozhodne použít čl. 7 odst. 2 uvedeného nařízení, měla by provést v souladu s článkem 21 uvedeného nařízení test zájmu Unie na základě opatření stanovených podle čl. 7 odst. 2.
- (22) Při provádění testu zájmu Unie by měla být poskytnuta příležitost předložit svá stanoviska všem výrobcům v Unii, a nejen těm, kteří podali podnět.
- (23) Výroční zpráva předkládaná Komisí Evropskému parlamentu a Radě o provádění nařízení umožňuje pravidelné a včasné sledování nástrojů na ochranu obchodu. Tato zpráva by měla být projednána v Evropském parlamentu, přičemž tato diskuse by se měla týkat rovněž fungování nástrojů na ochranu obchodu. Rada by měla mít možnost se této diskuse zúčastnit.
- (24) Komise by měla rozšířit uplatňování a výběr antidumpingových a vyrovnávacích cel na kontinentální šelf členského státu nebo na jeho výlučnou ekonomickou zónu vyhlášenou členským státem podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (dále jen „úmluva UNCLOS“), a to za předpokladu, že výrobek, na který se vztahují opatření, se používá v kterémkoli z uvedených míst pro účely průzkumu nebo využívání neživých přírodních zdrojů z mořského dna a jeho podloží nebo pro účely výroby energie z vody, mořských proudů nebo větru a za předpokladu, že výrobek, který je předmětem opatření, je tam spotřebován ve významných množstvích. Záměr rozšířit uplatňování tímto způsobem by se měl stanovit v oznámení o zahájení řízení a měl by být v žádosti

podložen dostatečnými důkazy. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, aby upřesnila podmínky pro uplatňování a výběr antidumpingových a vyrovnávacích cel. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

- (25) Za účelem aktualizace seznamu vymezujícího zkreslení na trhu surovin přidáním dalších takových zkreslení, pokud databáze OECD „Seznam omezení vývozu průmyslových surovin“ nebo jakákoli jiná databáze OECD, která tuto databázi nahrazuje, identifikuje zkreslení na trhu surovin nad rámec těch, která jsou v seznamu již zahrnuta, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny seznamu zkreslení na trhu surovin uvedeného v čl. 7 odst. 2a nařízení (EU) 2016/1036. Aby se přiměřeně řešil podstatný nárůst dovozu, pokud k němu dojde během období předběžného poskytování informací, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o prodloužení nebo zkrácení trvání období předběžného poskytování informací. Období předběžného poskytování informací by se mělo zkrátit, pokud se dovoz podstatně zvýší, avšak Komise nebude schopna toto zvýšení řešit. Pokud však k podstatnému nárůstu dovozu nedošlo nebo pokud je Komise schopna jej řešit, období předběžného poskytování informací by se mělo prodloužit v zájmu zajištění předvídatelnosti pro hospodářské subjekty Unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (26) Nařízení (EU) 2016/1036 a (EU) 2016/1037 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2016/1036 se mění takto:

- 1) V čl. 4 odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii, s těmito výjimkami:“

- 2) Článek 5 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Podněty mohou rovněž podat společně výrobní odvětví Unie, nebo jakákoli fyzická či právnická osoba nebo sdružení bez právní subjektivity jednající jeho jménem a odborové svazy, nebo mohou odborové svazy takové podněty podpořit. Tímto není dotčena možnost, aby výrobní odvětví Unie svůj podnět stáhlo.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise usnadňuje přístup nestejnorodých a fragmentovaných výrobních odvětví tvořených převážně malými a středními podniky k nástrojům na ochranu obchodu prostřednictvím k tomu určené asistenční služby pro malé a střední podniky, a to například šířením povědomí, poskytováním obecných informací a vysvětlení o postupech a o tom, jak podat podnět, vydáváním standardních dotazníků ve všech úředních jazycích Unie a zodpovídáním obecných dotazů, které se netýkají žádného konkrétního případu.

Asistenční služba pro malé a střední podniky poskytuje standardizované formuláře pro statistické údaje, které se mají předkládat pro účely reprezentativnosti, a dotazníky.“

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

3) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 7 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„7. Výrobci v Unii, odborové svazy, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 5 odst. 10, a zástupci země vývozu mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 19 a jsou používány při šetření.“;

b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Při řízeních zahájených podle čl. 5 odst. 9 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být tato šetření ukončena do čtrnácti měsíců od zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 8 přijetím závazků, nebo podle článku 9 přijetím konečných opatření. Doba šetření se pokud možno shoduje s rozpočtovým rokem, zejména v případě nestejnorodých a fragmentovaných odvětví tvořených převážně malými a středními podniky.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„10. Po výrobcích obdobného výrobku v Unii se požaduje, aby spolupracovali s Komisí při šetření zahájeném podle čl. 5 odst. 6.

11. Komise zřídí kancelář úředníka pro slyšení, jehož pravomoci a povinnosti se stanoví v mandátu přijatém Komisí a který zaručí účinný výkon procesních práv účastníků řízení.“

4) Článek 7 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Prozatímní clo může být uloženo, jestliže:

a) bylo zahájeno řízení v souladu s článkem 5;

b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska v souladu s čl. 5 odst. 10;

c) bylo předběžně zjištěno, že došlo k dumpingu a že tím je výrobnímu odvětví Unie působena újma; a

d) je v zájmu Unie zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů a obvykle nejpozději sedm měsíců po zahájení řízení, avšak v každém případě nejpozději osm měsíců po zahájení řízení.

Prozatímní cla se neukládají v období tří týdnů od zaslání informací zúčastněným stranám v souladu s článkem 19a (období předběžného poskytování informací). Poskytnutím těchto informací není dotčeno jakékoli související následné rozhodnutí, které by mohla přijmout Komise.

Komise přezkoumá do dne 9. června 2020, zda po dobu předběžného poskytování informací došlo k podstatnému zvýšení dovozu a zda takové zvýšení, pokud k němu došlo, způsobilo další újmu výrobnímu odvětví Unie i přes opatření, která Komise mohla přijmout na základě čl. 14 odst. 5a a čl. 9 odst. 4. Bude vycházet zejména z údajů získaných na základě čl. 14 odst. 6 a všech relevantních informací, které má k dispozici. Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23a za účelem změny trvání období předběžného poskytování informací na dva týdny v případě podstatného zvýšení dovozu, které způsobilo dodatečnou újmu, a na čtyři týdny, pokud tomu tak není.

Komise zveřejní na svých internetových stránkách svůj úmysl uložit prozatímní cla včetně informací o možných celních sazbách současně s poskytnutím informací zúčastněným stranám podle článku 19a.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„2a. Při posuzování, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí postačovalo k odstranění újmy, vezme Komise v úvahu, zda ve vztahu k dotčenému výrobku existuje zkreslení na trhu surovin.

Pro účely tohoto odstavce zkreslení na trhu surovin sestávají z těchto opatření: režimy dvojích cen, vývozní cla, vývozní přírážka, vývozní kvóta, zákaz vývozu, zdanění vývozu, licenční požadavky, minimální vývozní cena, snížení nebo zrušení vrácení DPH, omezení týkající se místa celního řízení pro vývozce, seznam způsobilých vývozců, povinnost působit na domácím trhu, těžba surovin pro vlastní spotřebu, pokud je cena těchto surovin výrazně nižší, než jsou ceny na reprezentativních mezinárodních trzích.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23a za účelem provedení změny tohoto nařízení přidáním dalších zkreslení na trhu surovin na seznam uvedený v druhém pododstavci tohoto odstavce, pokud databáze OECD „Seznam omezení vývozu průmyslových surovin“ nebo jakákoli jiná databáze OECD, která tuto databázi nahrazuje, identifikuje další typy opatření.

Šetření zahrne jakékoli zkreslení na trhu surovin vymezené v druhém pododstavci tohoto odstavce, pro jehož existenci má Komise dostatečné důkazy podle článku 5.

Pro účely tohoto nařízení musí každá jednotlivá surovina, bez ohledu na to, zda je nezpracovaná nebo zpracovaná, včetně energie, u níž se zjistí zkreslení, představovat nejméně 17 % výrobních nákladů dotčeného výrobku. Pro účely tohoto výpočtu se použije nezkreslená cena suroviny na reprezentativních mezinárodních trzích.

2b. Pokud může Komise na základě všech předložených informací jednoznačně konstatovat, že je v zájmu Unie určit výši prozatímních cel v souladu s odstavcem 2a tohoto článku, odstavec 2 tohoto článku se nepoužije. Komise aktivně získává informace od zúčastněných stran, které jí umožní určit, zda se použije odstavec 2 nebo odstavec 2a tohoto článku. Komise v této souvislosti přezkoumá všechny relevantní informace, jako například volné kapacity v zemi vývozu, hospodářskou soutěž na trhu surovin nebo dopad na dodavatelské řetězce společností v Unii. Při nedostatku spolupráce může Komise konstatovat, že v zájmu Unie je použít odstavec 2a tohoto článku. Při provádění testu zájmu Unie podle článku 21 se této otázce věnuje zvláštní pozornost.

2c. Pokud je rozpětí újmy vypočítáno na základě cílové ceny, použitý cílový zisk se stanoví při zohlednění faktorů, jako jsou například míra ziskovosti před zvýšením dovozu ze země, která je předmětem šetření, míra ziskovosti potřebná na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míra ziskovosti očekávaná za běžných podmínek hospodářské soutěže. Tato zisková marže nesmí být nižší než 6 %.

2d. Při stanovení cílové ceny se náležitým způsobem zohlední skutečné výrobní náklady výrobního odvětví Unie, vyplývající z mnohostranných environmentálních dohod a protokolů k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) uvedených v příloze Ia tohoto nařízení. Kromě toho se zohlední budoucí náklady, které nejsou zahrnuty v odstavci 2c tohoto článku a které vyplývají z těchto dohod a úmluv a vzniknou výrobnímu odvětví Unie po dobu uplatňování opatření podle čl. 11 odst. 2.“

5) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingu a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné nabídky závazků, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny, je-li tím poškozující účinek dumpingu odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti těchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 9 odst. 4 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny výrobků v rámci těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání dumpingového rozpětí, a musí být nižší než dumpingové rozpětí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

Při zkoumání toho, zda by zvýšení cen v rámci takových závazků, které je nižší než dumpingové rozpětí, stačilo k odstranění újmy, se odpovídajícím způsobem uplatní ustanovení čl. 7 odst. 2a, 2b, 2c a 2d.“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději pět dnů před koncem období, v němž mohou být vzneseny připomínky podle čl. 20 odst. 5, tak, aby se zajistila dalším stranám možnost předložit stanoviska.“;

c) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických, které zahrnují zejména zásady a povinnosti stanovené v mnohostranných environmentálních dohodách a protokolech k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv MOP uvedených v příloze Ia tohoto nařízení. Dotčenému vývozcovi mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu a které je smysluplné s ohledem na článek 19, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření, Evropskému parlamentu a Radě.

Příslušné výrobní odvětví Unie dostane dále před přijetím takové nabídky možnost vyjádřit své stanovisko ve věci hlavních rysů závazku.“

6) v článku 9 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. U řízení zahájených podle čl. 5 odst. 9 se újma zpravidla pokládá za zanedbatelnou, je-li podíl dotčeného dovozu na trhu nižší než objemy uvedené v čl. 5 odst. 7. Stejně řízení se neprodleně zastaví, pokud je zjištěno, že dumpingové rozpětí vyjádřené jako procentní podíl z vývozní ceny činí méně než 2 %.

4. Pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, uloží Komise přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3 konečné antidumpingové clo. Pokud byla uložena prozatímní cla, zahájí Komise tento postup nejpozději jeden měsíc před tím, než tato cla pozbydou platnosti.

Výše antidumpingového cla nesmí přesahovat zjištěné dumpingové rozpětí, ale měla by být nižší než toto rozpětí, pokud nižší clo postačuje k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Odpovídajícím způsobem se použijí ustanovení čl. 7 odst. 2a, 2b, 2c a 2d.

Pokud Komise celně neevidovala dovoz, avšak zjistí na základě analýzy všech relevantních informací, které má při přijímání konečných opatření k dispozici, že po dobu předběžného poskytování informací došlo k dalšímu podstatnému zvýšení dovozu, který je předmětem šetření, Komise zohlední při stanovení rozpětí újmy dodatečnou újmu vyplývající z takového zvýšení, a to pro období ne delší, než je uvedeno v čl. 11 odst. 2.“

7) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Přezkum opatření před pozbytím jejich platnosti se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že dumping a újma pravděpodobně přetrvávají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. Tuto pravděpodobnost lze opřít například o důkazy o pokračování dumpingu a újmy nebo o důkazy o tom, že odstranění újmy je zcela nebo zčásti výsledkem platných opatření, nebo o důkazy o tom, že okolnosti na straně vývozců nebo podmínky trhu naznačují pravděpodobnost budoucího dumpingu působícího újmu, nebo o důkazy o přetrvávajících zkrasleních na trhu surovin.“;

b) v odstavci 5 se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Pokud po šetření podle odstavce 2 opatření pozbude platnosti, clo vybrané po datu zahájení takového šetření zboží, které bylo celně odbaveno, se vrátí za předpokladu, že o to jsou vnitrostátní celní orgány požádány a tyto orgány takové žádosti vyhoví v souladu s platnými celními předpisy Unie upravujícími vrácení nebo prominutí cla. S tímto vrácením není spojena povinnost dotčených vnitrostátních celních orgánů uhradit úroky.“

8) Článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jakékoli zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Šetření se zahájí nařízením Komise, ve kterém se dá současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz v souladu s čl. 14 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Jakmile zúčastněná strana nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení šetření, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je nutné šetření zahájit, informuje o tom členské státy.“;

b) v odstavci 4 se první, druhý, třetí a čtvrtý pododstavec nahrazují tímto:

„4. Dovoz nepodléhá celní evidenci podle čl. 14 odst. 5 nebo opatřením, pokud je uskutečňován společnostmi, pro které platí osvobození.

Řádně odůvodněné žádosti o osvobození se podávají ve lhůtách stanovených nařízením Komise, kterým se zahajuje šetření.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, může se osvobození udělit výrobčům dotčeného výrobku, o kterých se zjistí, že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází v Unii, lze osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavců 1 a 2 tohoto článku.“;

9) Článek 14 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud jde o společnou definici pojmu původ vymezenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (*) a o uplatňování a vybírání antidumpingového cla v kontinentálním šelfu členského státu nebo ve výlučné ekonomické zóně vyhlášené členským státem podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (dále jen „úmluva UNCLOS“);

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Po zahájení šetření a poté, co včas informovala členské státy, může Komise vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence. Celní evidence dovozu se zavádí na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Unie. Dovoz může být rovněž celně evidován z vlastního podnětu Komise. Celní evidence se zavádí nařízením Komise. Takové nařízení blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Pokud nemá dostatečné důkazy ve smyslu článku 5 o tom, že požadavky podle čl. 10 odst. 4 buď písm. c), nebo d) nejsou splněny, Komise celně eviduje dovoz podle odstavce 5 tohoto článku během období předběžného poskytování informací podle článku 19a. Při rozhodování o zavedení celní evidence Komise analyzuje zejména informace získané na základě vytvoření kódů Integrovaného sazebníku Evropské unie (TARIC) pro výrobek, který je předmětem šetření, v souladu s odstavcem 6 tohoto článku.“;

d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši cla vybraného na základě tohoto nařízení. Při zahájení šetření podle článku 5 Komise vytvoří kódy TARIC odpovídající výrobku, který je předmětem šetření. Od zahájení šetření členské státy používají tyto kódy TARIC při podávání zpráv o dovozu výrobku, který je předmětem šetření. Na základě konkrétní odůvodněné žádosti zúčastněné strany může Komise rozhodnout, že jí poskytne shrnutí informací, jež nemá důvěrnou povahu, týkající se souhrnných objemů a hodnoty dovozu dotčených výrobků.“;

e) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Kdykoli má Komise v úmyslu přijmout jakýkoli dokument poskytující případným zúčastněným stranám všeobecné pokyny o uplatňování tohoto nařízení, uskuteční se veřejná konzultace v souladu s čl. 11 odst. 3 Smlouvy o EU. Evropský parlament a Rada mohou rovněž vyjádřit své názory.“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 14a

Kontinentální šelf nebo výlučná ekonomická zóna

1. Antidumpingové clo může být rovněž uloženo na jakýkoli dumpingový výrobek dovážený v podstatném množství na umělý ostrov, pevné nebo plovoucí zařízení nebo jakoukoli jinou strukturu v kontinentálním šelfu členského státu nebo ve výlučné ekonomické zóně vyhlášené členským státem podle úmluvy UNCLOS, pokud by to způsobilo újmu výrobnímu odvětví Unie. Komise přijme prováděcí akty, ve kterých stanoví podmínky vzniku takového cla, jakož i postupy týkající se oznámení a prohlášení o takových výrobcích a platby tohoto cla, včetně vybrání, vrácení a prominutí (celní nástroje). Tyto prováděcí akty se přijmou přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 3.

2. Komise může ukládat cla uvedená v odstavci 1 až ode dne, kdy celní nástroj uvedený v odstavci 1 začne fungovat. Komise informuje samostatným oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* všechny hospodářské subjekty o tom, že celní nástroj funguje.“

11) V článku 17 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. V případech, kdy je počet výrobců v Unii, vývozců nebo dovozců, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.“

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle těchto ustanovení pro výběr vzorků provádí Komise. Aby však mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku, je nejvhodnější vzorek vybrat po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě jednoho týdne od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 19a

Informování v prozatímní fázi šetření

1. Výrobci v Unii, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a zástupci země vývozu mohou požádat o informace o plánovaném uložení prozatímních cel. Žádosti o takové informace se podávají písemně ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení. Takové informace se uvedeným stranám poskytují tři týdny před uložení prozatímních cel. Takové informace zahrnují: souhrn navrhovaných cel pouze pro informační účely a podrobné údaje o výpočtu dumpingového rozpětí a rozpětí dostatečného k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, přičemž se patřičně zohlední potřeba splnit povinnost ochrany důvěrných informací uvedená v článku 19. Strany mají tři pracovní dny od poskytnutí těchto informací na zaslání připomínek k přesnosti výpočtů.

2. V případech, kdy se zamýšlí neuložit prozatímní cla, ale nadále pokračovat v šetření, jsou zúčastněné strany informovány o neuložení cel tři týdny před uplynutím lhůty uvedené v čl. 7 odst. 1 pro uložení prozatímních cel.“

13) Článek 21 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aby mohla Komise při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlídnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se výrobci v Unii, odborové svazy, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení antidumpingového řízení přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto odstavci, které se k nim mohou vyjádřit.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou předložit svá stanoviska k uplatňování jakéhokoli prozatímního cla. Aby k nim mohlo být přihlídnuto, musí být tato stanoviska obdržena do patnácti dnů ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.“

14) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o uplatňování a provádění tohoto nařízení a vezme přitom náležitý ohled na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 19.

Tato zpráva obsahuje informace o uplatňování prozatímních a konečných opatření, o zastavení šetření bez přijetí opatření, o závazcích, nových šetřeních, přezkumech, případech podstatného zkreslení a inspekcích na místě a o činnosti různých orgánů odpovědných za sledování uplatňování tohoto nařízení a za plnění závazků, které z něho vyplývají. Zpráva se rovněž zabývá nástroji na ochranu obchodu, které třetí země použily vůči Unii, a odvoláními proti uloženým opatřením. Zahrnuje činnosti úředníka pro slyšení z Generálního ředitelství Komise pro obchod a aktivity asistenční služby pro malé a střední podniky týkající se uplatňování tohoto nařízení.

Zpráva rovněž zahrne to, jak byly při šetřeních brány v úvahu a zohledňovány sociální a environmentální standardy. Tyto standardy zahrnují standardy, které jsou zakotveny v mnohostranných environmentálních dohodách, jejichž smluvní stranou je Unie, a v úmluvách MOP uvedených v příloze Ia tohoto nařízení, jakož i v ekvivalentních vnitrostátních právních předpisech země vývozu.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Do dne 9. června 2023 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě přezkum uplatňování čl. 7 odst. 2a, čl. 8 odst. 1 a čl. 9 odst. 4, včetně hodnocení tohoto uplatňování. V případě potřeby se k takovému přezkumu připojí legislativní návrh.“

15) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 23a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu dvou let ode dne 8. června 2018 a může být vykonána pouze jednou.

Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 2a je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 8. června 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před uplynutím tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevyvolá proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 1 a 2a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle čl. 7 odst. 1 a 2a vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti nim Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byly tyto akty oznámeny, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se uvedená lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

Článek 2

Nařízení (EU) 2016/1037 se mění takto:

1) V čl. 9 odst. 1 se návětí nahrazuje tímto:

„1. Pro účely tohoto nařízení se „výrobním odvětvím Unie“ rozumí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, jejichž společný výstup představuje podstatnou část celkové výroby těchto výrobků v Unii, s těmito výjimkami.“

2) Článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 1 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Podněty mohou rovněž podat společně výrobní odvětví Unie nebo jakákoli fyzická či právnická osoba nebo sdružení bez právní subjektivity jednající jeho jménem a odborové svazy, nebo mohou odborové svazy takové podněty podpořit. Tímto není dotčena možnost, aby výrobní odvětví Unie svůj podnět stáhlo.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komise usnadňuje přístup nestejnorodých a fragmentovaných výrobních odvětví tvořených převážně malými a středními podniky k nástrojům na ochranu obchodu prostřednictvím k tomu určené asistenční služby pro malé a střední podniky, a to například šířením povědomí o tomto nástroji, poskytováním obecných informací a vysvětlení o postupech a o tom, jak podat podnět, vydáváním standardních dotazníků ve všech úředních jazycích Unie a zodpovídáním obecných dotazů, které se netýkají žádného konkrétního případu.

Asistenční služba pro malé a střední podniky poskytuje standardizované formuláře pro statistické údaje, které se mají předkládat pro účely reprezentativnosti, a dotazníky.“

3) Článek 11 se mění takto:

a) v odstavci 7 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„7. Výrobci v Unii, vláda země původu nebo vývozu, odborové svazy, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy, uživatelé a organizace spotřebitelů, kteří se sami přihlásili v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem, mohou na základě písemné žádosti nahlédnout do všech informací, které předal Komisi některý účastník šetření, s výjimkou interních dokumentů orgánů Unie nebo členských států, pokud mají tyto informace význam pro uplatnění jejich věci, nejsou důvěrné ve smyslu článku 29 a jsou používány při šetření.“

b) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Při řízeních zahájených podle čl. 10 odst. 11 se šetření ukončí pokud možno do jednoho roku. V každém případě musí být šetření ukončena do třinácti měsíců od jejich zahájení, a to v souladu s učiněnými závěry buď podle článku 13 přijetím závazků, nebo podle článku 15 přijetím konečných opatření. Doba šetření se pokud možno shoduje s rozpočtovým rokem, zejména v případě nestejnorodých a fragmentovaných odvětví tvořených převážně malými a středními podniky.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„11. Po výrobcích obdobného výrobku v Unii se požaduje, aby spolupracovali s Komisí při šetřeních zahájených podle čl. 10 odst. 8.

12. Komise zřídí kancelář úředníka pro slyšení, jehož pravomoci a povinnosti se stanoví v mandátu přijatém Komisí a který zaručí účinný výkon procesních práv zúčastněných stran.“

4) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Prozatímní clo může být uloženo, jestliže:

- a) bylo zahájeno řízení v souladu s článkem 10;
- b) bylo zveřejněno příslušné oznámení a účastníkům řízení bylo patřičným způsobem umožněno předat informace a předložit stanoviska v souladu s čl. 10 odst. 12 druhým pododstavcem;
- c) bylo předběžně zjištěno, že na dovážený výrobek byla poskytnuta napadnutelná subvence a že tím je výrobnímu odvětví Unie působena újma; a
- d) je v zájmu Unie zasáhnout a zabránit této újmě.

Prozatímní clo může být uloženo nejdříve 60 dnů avšak nejpozději devět měsíců po zahájení řízení.

Výše prozatímního vyrovnávacího cla odpovídá předběžně zjištěné celkové výši napadnutelných subvencí.

Jestliže Komise může na základě veškerých předložených informací jednoznačně předběžně konstatovat, že není v zájmu Unie uložit prozatímní clo v této výši, stanoví se výše prozatímního vyrovnávacího cla dostatečná k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, pokud je tato výše nižší než celková výše napadnutelných subvencí.

Prozatímní cla se neukládají v období tří týdnů od zaslání informací zúčastněným stranám podle článku 29a (období předběžného poskytování informací). Poskytnutím takových informací není dotčeno jakékoli související následné rozhodnutí, které by mohla přijmout Komise.

Do dne 9. června 2020 Komise přezkoumá, zda po dobu předběžného poskytování informací došlo k podstatnému zvýšení dovozu a zda takové zvýšení, pokud k němu došlo, způsobilo další újmu výrobnímu odvětví Unie i přes opatření, které Komise mohla přijmout na základě čl. 24 odst. 5a a čl. 15 odst. 1. Bude vycházet zejména z údajů získaných na základě čl. 24 odst. 6 a všech relevantních informací, které má k dispozici. Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 32b za účelem změny trvání období předběžného poskytování informací na dva týdny v případě podstatného zvýšení dovozu, které způsobilo dodatečnou újmu, a na čtyři týdny, pokud tomu tak není.

Komise zveřejní na svých internetových stránkách svůj úmysl uložit prozatímní cla včetně informací o možných celních sazbách současně s poskytnutím informací zúčastněným stranám podle článku 29a.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Pokud je rozpětí újmy vypočítáno na základě cílové ceny, použitý cílový zisk se stanoví při zohlednění faktorů, jako jsou například míra ziskovosti před zvýšením dovozu ze země, která je předmětem šetření, míra ziskovosti potřebná na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míra ziskovosti očekávaná za běžných podmínek hospodářské soutěže. Tato zisková marže nesmí být nižší než 6 %.

1b. Při stanovení cílové ceny se náležitým způsobem zohlední skutečné výrobní náklady výrobního odvětví Unie, vyplývající z mnohostranných environmentálních dohod a protokolů k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) uvedených v příloze Ia tohoto nařízení. Kromě toho se zohlední budoucí náklady, které nejsou zahrnuty v odstavci 1a tohoto článku a které vyplývají z těchto dohod a úmluv a které vzniknou výrobnímu odvětví Unie po dobu uplatňování opatření podle čl. 18 odst. 1.“

5) Článek 13 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pokud byla předběžně zjištěna existence subvence a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 25 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se:

- a) země původu nebo vývozu zaváže zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejich účinků, nebo
- b) vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území tak dlouho, dokud jsou pro vývoz poskytovány napadnutelné subvence, je-li tím poškozující účinek subvencí odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti těchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 12 odst. 3 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 15 odst. 1 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny v rámci těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání výše napadnutelných subvencí.

Jestliže Komise může na základě veškerých předložených informací jednoznačně předběžně konstatovat, že není v zájmu Unie určit zvýšení ceny v rámci těchto závazků v souladu s odst. 1 třetím pododstavcem tohoto článku, zvýšení ceny v rámci těchto závazků musí být nižší než výše napadnutelných subvencí, pokud je takové zvýšení dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.“;

b) v odstavci 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Kromě výjimečných případů musí být závazky nabídnuty nejpozději pět dnů před koncem období, v němž mohou být vzneseny připomínky podle čl. 30 odst. 5, tak aby se dalším stranám zajistila možnost předložit stanoviska.“;

c) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Nabídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických, které zahrnují zejména zásady a povinnosti stanovené v mnohostranných environmentálních dohodách a protokolech k nim, jejichž smluvní stranou je Unie, a z úmluv MOP uvedených v příloze Ia tohoto nařízení. Dotčenému vývozcovi nebo zemi původu nebo vývozu mohou být sděleny důvody, proč je navrhováno nabídku závazku odmítnout, a poskytnuta příležitost, aby k tomu zaujal stanovisko. Důvody odmítnutí se uvedou v konečném rozhodnutí.

4. Strany, které nabízejí závazek, musí předložit jeho znění v provedení, které nemá důvěrnou povahu a které je smysluplné s ohledem na článek 29, aby mohlo být poskytnuto stranám zúčastněným na šetření, Evropskému parlamentu a Radě.

„Příslušné výrobní odvětví Unie dostane dále před přijetím takové nabídky možnost vyjádřit své stanovisko ve věci hlavních rysů závazku.“

6) V článku 14 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Napadnutelná subvence se považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 1 % hodnoty výrobku. Při šetřeních, která se týkají dovozu z rozvojových zemí, se však subvence považuje za nepatrnou, pokud její hodnota činí méně než 2 % hodnoty výrobku.“

7) V čl. 15 odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než výše zjištěných napadnutelných subvencí.

Jestliže Komise může na základě veškerých předložených informací jednoznačně konstatovat, že není v zájmu Unie určit vyšší vyrovnávacího cla v souladu s třetím pododstavcem, výše vyrovnávacího cla musí být nižší, pokud je takové nižší clo dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

Pokud Komise celně neevidovala dovoz, avšak zjistí na základě analýzy všech relevantních informací, které má při přijímání konečných opatření k dispozici, že po dobu předběžného poskytování informací došlo k dalšímu podstatnému zvýšení dovozu, který je předmětem šetření, Komise zohlední při stanovení rozpětí újmy dodatečnou újmu vyplývající z takového zvýšení, a to pro období ne delší, než je uvedeno v čl. 18 odst. 1.“

8) V čl. 18 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud po šetření podle tohoto článku opatření pozbuje platnosti, clo vybrané po datu zahájení takového šetření za zboží, které bylo celně odbaveno, se vrátí za předpokladu, že o to jsou vnitrostátní celní orgány požádány a tyto orgány takové žádosti vyhoví v souladu s platnými celními předpisy Unie upravujícími vrácení nebo prominutí cla. S tímto vrácením není spojena povinnost dotčených vnitrostátních celních orgánů uhradit úroky.“

9) Článek 23 se mění takto:

a) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„4. Šetření podle tohoto článku se zahájí z podnětu Komise nebo na žádost členského státu nebo jakékoli zúčastněné strany, pokud žádost obsahuje dostatečné důkazy o činitelích uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Šetření se zahájí nařízením Komise, ve kterém se dá současně pokyn celním orgánům, aby evidovaly dovoz v souladu s čl. 24 odst. 5 nebo aby vyžadovaly složení jistoty. Jakmile zúčastněná strana nebo členský stát podá žádost, která odůvodňuje zahájení šetření, a Komise dokončí její posouzení nebo jakmile Komise sama určí, že je nutné šetření zahájit, informuje o tom členské státy.“;

b) v odstavci 6 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, může se osvobození udělit výrobcům dotčeného výrobku, o kterých se zjistí, že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavce 3.

Pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází v Unii, může se osvobození udělit dovozcům, kteří jsou schopni prokázat, že se nepodílejí na praktikách obcházení ve smyslu odstavce 3.“

10) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Na základě tohoto nařízení mohou být přijata zvláštní ustanovení, zejména pokud jde o společnou definici pojmu původ vymezenou v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (*) a o uplatňování a vybírání vyrovnávacího cla v kontinentálním šelfu členského státu nebo ve vylučné ekonomické zóně vyhlášené členským státem podle Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (dále jen „úmluva UNCLOS“).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Po zahájení šetření a poté, co včas informovala členské státy, může Komise vyzvat celní orgány, aby přijaly vhodná opatření k zavedení takové celní evidence dovozu, aby následně mohla být vůči dováženým výrobkům zavedena opatření ode dne celní evidence. Celní evidence dovozu se zavádí na řádně odůvodněnou žádost výrobního odvětví Unie. Dovoz může být rovněž celně evidován z vlastního podnětu Komise. Celní evidence se zavádí nařízením Komise. Takové nařízení blíže určí účel opatření a případně odhad částky možného budoucího celního dluhu. Dovoz nesmí být celně evidován po dobu delší než devět měsíců.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Pokud nemá dostatečné důkazy ve smyslu článku 10 o tom, že požadavky podle čl. 16 odst. 4 buď písm. c), nebo d) nejsou splněny, Komise celně eviduje dovoz podle odstavce 5 tohoto článku během období předběžného poskytování informací podle článku 29a. Při rozhodování o celní evidenci Komise analyzuje zejména informace získané na základě vytvoření kódů Integrovaného sazebníku Evropské unie (TARIC) pro výrobek, který je předmětem šetření, v souladu s odstavcem 6 tohoto článku.“;

d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy podávají Komisi každý měsíc zprávu o dovozu výrobků, které jsou předmětem šetření a opatření, a o výši cla vybraného na základě tohoto nařízení. Při zahájení šetření podle článku 10 Komise vytvoří kódy TARIC odpovídající výrobku, který je předmětem šetření. Od zahájení šetření členské státy používají tyto kódy TARIC při podávání zpráv o dovozu výrobku, který je předmětem šetření. Na základě konkrétní odůvodněné žádosti účastníka řízení může Komise rozhodnout, že účastníkům řízení poskytne shrnutí informací, jež nemá důvěrnou povahu, týkající se souhrnných objemů a hodnoty dovozu dotčených výrobků.“;

e) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Kdykoli má Komise v úmyslu přijmout jakýkoli dokument poskytující případným zúčastněným stranám všeobecné pokyny o uplatňování tohoto nařízení, uskuteční se veřejná konzultace v souladu s čl. 11 odst. 3 Smlouvy o EU. Evropský parlament a Rada mohou rovněž vyjádřit své názory.“

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 24a

Kontinentální šelf členského státu nebo výlučná ekonomická zóna

1. Vyrovnávací clo může být rovněž uloženo na jakýkoli subvencovaný výrobek dovážený v podstatném množství na umělý ostrov, pevná nebo plovoucí zařízení nebo jakoukoli jinou strukturu v kontinentálním šelfu členského státu nebo ve výlučné ekonomické zóně vyhlášené členským státem podle úmluvy UNCLOS, pokud by to způsobilo újmu výrobnímu odvětví Unie. Komise přijme prováděcí akty, ve kterých stanoví podmínky vzniku takového cla, jakož i postupy týkající se oznámení a prohlášení o takových výrobcích a o platbách tohoto cla, včetně vybrání, vrácení a prominutí (celní nástroje). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 25 odst. 3.

2. Komise může ukládat cla uvedená v odstavci 1 až ode dne, kdy celní nástroj uvedený v odstavci 1 začne fungovat. Komise informuje samostatným oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* všechny hospodářské subjekty o tom, že celní nástroj funguje.“

12) V článku 27 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. V případech, kdy je počet výrobců v Unii, vývozců nebo dovozců v Unii, typů výrobků nebo obchodů příliš velký, může být šetření omezeno na přiměřený počet stran, výrobků nebo obchodů, který se vybere jako statisticky reprezentativní vzorek na základě informací dostupných v době výběru, nebo na největší reprezentativní objem výroby, prodeje nebo vývozu, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.“

2. Konečný výběr stran, typů výrobků nebo obchodů podle těchto ustanovení pro výběr vzorků provádí Komise. Aby však mohl být proveden výběr reprezentativního vzorku, je nejvhodnější vzorek vybrat po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě jednoho týdne od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací.“

13) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 29a

Informování v prozatímní fázi šetření

1. Výrobci v Unii, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu nebo vývozu mohou požádat o informace o plánovaném uložení prozatímních cel. Žádosti o takové informace se podávají písemně ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení. Takové informace se uvedeným stranám poskytují tři týdny před uložením prozatímních cel. Takové informace zahrnují: souhrn navrhovaných cel pouze pro informační účely a podrobné údaje o výpočtu výše napadnutelných subvencí a rozpětí dostatečného k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, přičemž se patřičně zohlední potřeba splnit povinnost důvěrného zacházení s údaji uvedená v článku 29. Strany mají tři pracovní dny od poskytnutí těchto informací na zaslání připomínek k přesnosti výpočtů.

2. V případech, kdy se zamýšlí neuložit prozatímní cla, ale nadále pokračovat v šetření, jsou zúčastněné strany informovány o neuložení cel tři týdny před uplynutím lhůty uvedené v čl. 12 odst. 1 pro uložení prozatímních cel.“

14) Článek 31 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Aby mohla Komise při rozhodování, zda je přijetí opatření v zájmu Unie, přihlédnout ke všem stanoviskům a informacím a vycházet z pevného základu, mohou se výrobci v Unii, odborové svazy, dovozci a jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení o vyrovnávacím clu přihlásit a sdělit Komisi informace. Tyto informace nebo jejich přiměřené shrnutí se zpřístupní ostatním stranám uvedeným v tomto článku, které se k nim mohou vyjádřit.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Strany, které jednaly podle odstavce 2, mohou předložit svá stanoviska k uplatňování jakéhokoli prozatímního cla. Aby k nim mohlo být přihlédnuto, musí být tato stanoviska obdržena do patnácti dnů ode dne použitelnosti těchto opatření a musí být v plném znění nebo v přiměřeném shrnutí sdělena ostatním stranám, které se k nim mohou vyjádřit.“

15) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 32a

Zpráva

1. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o uplatňování a provádění tohoto nařízení a vezme přitom náležitý ohled na ochranu důvěrných informací ve smyslu článku 29.

Tato zpráva obsahuje informace o uplatňování prozatímních a konečných opatření, o zastavení šetření bez přijetí opatření, o závazcích, nových šetřeních, přezkumech, případech podstatného zkreslení a inspekcích na místě a o činnosti různých orgánů odpovědných za sledování uplatňování tohoto nařízení a za plnění závazků, které z něho vyplývají. Zpráva se rovněž zabývá nástroji na ochranu obchodu, které třetí země použily vůči Unii, a odvoláními proti uloženým opatřením. Zahrnuje činnosti úředníka pro slyšení z Generálního ředitelství Komise pro obchod a aktivity asistenční služby pro malé a střední podniky týkající se uplatňování tohoto nařízení.

Zpráva rovněž zahrne to, jak byly při šetřeních brány v úvahu a zohledňovány sociální a environmentální standardy. Tyto standardy zahrnují standardy, které jsou zakotveny v mnohostranných environmentálních dohodách, jejichž smluvní stranou je Unie, a v úmlouvách MOP uvedených v příloze Ia tohoto nařízení, jakož i v ekvivalentních vnitrostátních právních předpisech země vývozu.

2. Do dne 9. června 2023 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě přezkum uplatňování čl. 12 odst. 1 třetího a čtvrtého pododstavce, čl. 13 odst. 1 třetího a čtvrtého pododstavce a čl. 15 odst. 1 třetího a čtvrtého pododstavce, včetně hodnocení tohoto uplatňování. V případě potřeby se k takovému přezkumu připojí legislativní návrh.

Článek 32b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 12 odst. 1 je Komisi svěřena na dobu dvou let ode dne 8. června 2018 a může být vykonána pouze jednou.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 12 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 12 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

Článek 3

Znění přílohy tohoto nařízení se doplní do nařízení (EU) 2016/1036 a (EU) 2016/1037 jako příloha Ia.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Toto nařízení se použije na všechna šetření zveřejněná v oznámení o zahájení řízení podle čl. 5 odst. 9 nařízení (EU) 2016/1036 nebo podle čl. 10 odst. 11 nařízení (EU) 2016/1037 v *Úředním věstníku Evropské unie* po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně

L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA Ia

ÚMLUVY MOP UVEDENÉ V TOMTO NAŘÍZENÍ

1. Úmluva o nucené nebo povinné práci, č. 29 (1930)
 2. Úmluva o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat, č. 87 (1948)
 3. Úmluva o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat, č. 98 (1949)
 4. Úmluva o stejném odměňování pracujících mužů a žen za práci stejné hodnoty, č. 100 (1951)
 5. Úmluva o odstranění nucené práce, č. 105 (1957)
 6. Úmluva o diskriminaci v zaměstnání a povolání, č. 111 (1958)
 7. Úmluva o nejnižším věku pro vstup do zaměstnání, č. 138 (1973)
 8. Úmluva o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem dětské práce, č. 182 (1999)“
-